

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

IV. Die Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

P. FRANCISCVS
DE BENAVIDES.

Bononiae: vbi in elogio dicitur quod quartum decimum aetatis agens annum, admiranda vocatione perculsus Societati nomen dederit, Byzantij rem christianum adiuuerit, Asculani Collegij primordia inchoarit, Bononiae per annos 40. Congregationes variae & varia pietatis opera considerit. Exequialis moles (dicta Castrum doloris aliquibus) excelsa P. Georgio erecta a Bononiensibus, simulacrum illius habebat in fastigio, omnis ea pompa æri deinde incisa est. In oratione typis vulgata dicitur, illum in Graecia Constantinopolis cum suis Christianis obsecsum à barbaris, cum ignis domui subiectus extrema omnia minaretur, inserto in pectus pane angelico se per funem ex alto demississe, ac fune sorte abrupto, fusis ad Deum precibus deorsum in columem peruenisse. Deinde, Georgium Bononiensem fuisse Apostolum,

Filius Comiris S. Stephani. Deiparae, ac S. P. Ignatio fuit unice adictus. Plures horas coram eius imagine ducebat orando, eidemque multa obsequia offerebat cum aliquid vellet a Deo impetrare. Quantis foris opibus affuebat tanto paupertatis amore tenebatur in Societate, atque in hoc præ multis aliis excellit, ut ferè solentij qui Societatem magis diuines ac nobilis iniere. Amabiles, ac variae in illo se demittendi artes elucebant, etiam cum præset, eoque regebat melius, & magis amabatur. Corpus morbis alijs fractum, voluntariis cruciatibus adeo atterebat, ut P. Hieronymus de Florentia diceret, se neque corpus peius, nec meliorem animam nouisse unquam quam sit corpus & anima Patris Benavides. Roma Toletana Provincia Præpositus, cum è Congregatione rediret, Senis obiit.

Hispanus
Senis initio
Dec. 1603.
Societ. 19.
S. T. Ignat.
Paupertas.

Superior.

Mors.

IV. DIE DECEMBRIS.

P E T R V S
DE SALAZAR.

4. Decemb. Hispanus Lim. 1613.
Oratio. Angelis.

SAlazarij ad orandum studium, & erga Sanctos Angelos ac S. Barbaram pietatem commendat eximè illud, quod ei flagranter precanti & de cari voluptatibus dulcissime cogitanti Angeli fidibus musicis præclarè ludentes, ut illi videbatur cælestem gloriam aliqua ex parte delibandam præbuerint quos, inquit Limenses literæ, augusta specie securæ Virgines, quæ rogabant, numquid vellet? Estne

cordi (inquit Barbara quam de facie, ac nomine illicet nouit) in celum proficiet, ubi placidissima quies, & vita viget sempiterna. Est sane cordi, respondit Petrus & nihil magis, tantis felicitatibus huius ærumnosæ vitæ defungi periculis. Addunt literæ, illum paulò post in morbum incidisse; diu ægrotasse, ac die S. Barbaræ Virgini sacro Calum. (ut ipsa Virgo sancta fore promiserat,) fœliciter occubuisse.

P. HIE.

P. HIERONYMVS DE
ANGELIS, ET SIMON
YEMPO IAPON NOV.

Italus Iendi
in Iapon. 4.
Dec. 1621.
ætat. 56.
Societ. 38.

IN tyrocinio fræno eguit, ne forte
linediâ corpus conficeret. Cum P.
Carolo Spinola in Indiam soluit; ab
Anglis postea captus, & acerba multa
percessus. Illud mirum; quod è nauï
in mare prölapsus, nullius ope adiu-
tus, sub nauï, à puppi ad proram dela-
tus emerserit, nauï plenis velis velo-
eissimè volante. Anno 1602. in Iapo-
niam appulsus, istic etiam Sociis præ-
fuit: in plures Provincias intulit si-
dem primus. Aliis in exilium abactis,
ipse diu latuit. In Regno Cami cum
vix mille Christianos reperisset, ipse
breui decem millia capitum captiza-
vit. Labores, ærumnasque rantas su-
stinxit, ut macie torridus vix iam ag-
nosci posset, essetque planè alius à se
ipso. In carcere ipso captiuos alios
quadraginta captiuos ad Christum
conuerxit. Damnatus capitis, cum ad
supplicium vnâ cum aliis duceretur,
causa mortis illius descripta, & pa-
lam affixa est in hæc verba: *Homines
isti tam grandi suppicio mactantur, quia
Christiani sunt.* Ita exustus est, post
pulcherrimam ad populum allocutio-
nem, humi flectens. *Simon Yempo* è
Bonzij cuiusdam discipulo factus eius
Socius, & laborum comes, optabat in
Societatem admitti, & in odium fidei
Christianæ occidi: vtrumque est con-
secutus.

P. GONZALVS
MARINVS.

Hispanus
Madriti. 4.
Dec. 1626.
ætat. 64.
Societ. 43.

Madriti totos 31. annos Gramma-
ticæ paruilique docendis de-
dit, humilitatis laude usque ad Sancti

appellationem domi forisque porre-
ctâ. Ad Indos proficiisci cum veller,
nec posset; ea, qua illuc profectis vti-
lia esse posse videbat exempla virtu-
tum describebat & submittebat: vti in
ore illorum Indos eruderet ad fidem
& virtutem. Aliquot mensibus ante
mortem adsuisse illi Fertur è cælo spe-
ctabilis S. Xauerius, & monuisse ut S. Xauerius
modico eo vitæ tempore, quod illi
adhuc superesset, se arctius cum Deo
coniungeret. Rogauit Gonzalus; nunc
æternam salutem consecuturus esset?
Respondit Xauerius: instaret labori
vificerat usque ad illum diem; & Deo
fideret. Ita ad mortem è cælo moni-
tus se optimè comparauit.

P E T R V S
HACCE COAD.

De hoc in Annis Flandrobælgicæ
ita scripsi: Mortem in peste con-
tractorum obsequiis non semel quæsi-
tam felix obiit Paulus Hacce; qui consularis
in Societate tutoriam artem condidi-
cit. Nostros quatuordecim gloriose
apud pestiferos charitatis obsequio
immortuos partim suis humeris
ad tumulum deportauit, partim suis
manibus condidit. Domi, templum,
ianua, culina, triclinium religiosè ac-
curatum Pauli operam cumulate prob-
antere: sed expertus id est potissimum
noster ille Scholasticus, cui à sensibus
alieno, maternâ & fraternali indulgen-
tiâ, diligentia, patientia que per annos
omnino quindecim, ad omnem virtu-
tis rædio nunquam fessa amissum ser-
uauit. A vino, & cœna, non in quadra-
gesima tantum, sed & in sacris Aduen-
tus feriis abstinebat; semper hilaris, &
imperurbata septem annorum fortis-
tudine inter acutissimos animi dolo-
res non parum mirabilis.

V. DIE